Nr. 11, 14. årgang, november 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

BÆREDYGTIGHED I UNGARN

NÅR KRISHNA KALDER

VARSNASRAMA

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Tema: varnasrama

Af Lalitanatha Dasa

Forsidebilledet viser denne gang Københavns nye alter, der blev indviet i oktober under Diwali og Govardhana-puja. Det er noget, vi længe har set frem til. Gaura-Nitai har trængt til et nyt alter, som er Dem værdigt, de sidste ti år, så det er en stor ting. At vi kun omtaler det på en enkelt side (se side 6) betyder altså ikke, at vi ikke ser det som en meget stor ting. Men vores omtale med ord og billeder kan slet ikke gøre det nye alter fuld ret, så derfor forsøger vi egentlig kun at opfordre jer alle til selv at komme og beundre det med jeres egne øjne.

Derudover er det største tema i dette nummer *varnasrama*. Det er Krishnas samfundssystem, der inddeler mennesker i fire klasser (*brahmanaer, ksatriyaer, vaisyaer* og *sudraer*) og fire livsordener (*brahmacari, grhastha, vanaprastha* og *sannyasa*). Det er et emne, vi længe har haft lyst til at skrive om, så da vi midt i oktober var på besøg i Ungarns Krishna-bevidste landbrugssamfund, hvor de hengivne forsøger at starte *varnasrama*, så vi det som en anledning til at skrive om det. Ud over en beskrivelse på side 11 fra besøget i Ungarn med nogle af aspekterne af Nava Vraja Mandala bringer vi derfor på side 13 et essay med tanker omkring, hvad *varnasrama* egentligt er. Vi går ud fra, at alle vores læsere i hvert fald i overordnede træk kender til *varnasrama*, så her er ideen ikke at forklare systemet fra bunden af. Men vi vil gerne udrede nogle almindelige misforståelser og vise, at *varnasrama* både er relevant og uundværligt for alle, der vil være Krishna-bevidste.

Et par almindelige misforståelser er, at *varnasrama* er et materielt system, vi som *vaisnavaer* er hævet over, og at man skal bo på landet og have køer og okser for at kunne følge *varnasrama*. Vi hævder i modsætning dertil, at *varnasrama* hverken er materielt, midlertidigt eller begrænset til nogen bestemt omstændighed. Snarere er det Krishnas evige kultur, som findes i sin virkelige form i den åndelige verden.

Hvad mere er, er *varnasrama* i denne verden ikke blot den bedste måde at organisere et samfund på. Endnu vigtigere er det, at det er et system, som Krishna giver os, så vi kan tilgodese vores materielle tilknytninger på en måde uden at de forstyrrer vores Krishna-bevidsthed. Det betyder, at uden *varnasrama* trækker vores materielle tilknytninger os ned til lidenskaben og uvidenhedens kvaliteter. Det er den virkelige relevans af *varnasrama* for aspirerende *vaisnavaer*.

Essayet er tænkt som et debatoplæg, så vi håber at kunne bringe mere respons fra jer med tanker omkring *varnasrama*. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
Gaura-Nitais nye alter	**6**
Når Krishna kalder	**7**
Nimbarkacarya	**10**
Seminar i bæredygtighed i Ungarn	**11**
Varnasrama og Krishna-bevidsthed	**13**
Fredskonference i London	**18**
Læserne skriver	**19**
Notitser og ordliste	**20**
Børneside	**21**
Før du går i køkkenet	**22**
Økonomisk nedsmeltning	**23**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, del 10

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi kommer her ind i deres samtale om aftenen den 29. februar 1972.

Bob: Hvem er det?

Srila Prabhupada: Det er Radharani, Krishnas ledsagerske.

Bob: Javel.

Srila Prabhupada: Hvis man kommer til Radharani, anbefaler hun til Krishna: "Her er den bedste hengivne. Han er bedre end Mig," og Krishna kan ikke afslå en. Det er den bedste hengivne. Men det kan ikke imiteres: "Jeg er blevet den bedste hengivne."

svare tad-adhinesu
balisesu dvisatsu ca
prema-maitri-krpopeksa
yah karoti sa madhyamah
(SB 11.2.46)

En andenklasses hengiven har det syn, at nogle er misundelige på Gud, men sådan ser den bedste hengivne det ikke. Den bedste hengivne ser: "Ingen er misundelig på Gud. Alle er bedre end mig." Det er ligesom, når *Caitanya-caritamrtas* forfatter, Krishnadasa Kaviraja, skriver: "Jeg er lavere end en afføringsorm."

Bob: Hvem siger det?

Srila Prabhupada: Krishnadasa Kaviraja, *Caitanya-caritamrtas* forfatter: *purisera kita haite muni se laghistha* (*Cc. Adi* 5.205). Det er ikke et skuespil. Det er sådan, han har det. "Jeg er den laveste. Alle er den bedste, men jeg er den laveste. Alle er engageret i Krishnas tjeneste. Det er jeg ikke." Caitanya Mahaprabhu udtalte: "Jeg har ikke så meget som en dråbe hengivenhed til Krishna. Det er blot et skuespil, når Jeg græder. Hvis jeg havde været en hengiven af Krishna, var jeg død for længe siden. Men jeg lever. Det er bevis på, at Jeg ikke elsker Krishna." Det er sådan, den bedste hengivne ser det. Han er så absorberet i Krishnas kærlighed, at han siger: "Jeg er den laveste. Derfor kan jeg ikke se Gud." Det er den bedste hengivne.

Bob: Så en hengiven skal arbejde for alles befrielse?

Srila Prabhupada: Ja. En hengiven skal arbejde under ledelse af en ægte åndelig mester og ikke imitere den bedste hengivne.

Bob: Hvad?

Srila Prabhupada: Man bør ikke imitere den bedste hengivne.

Bob: Imitere. Det kan jeg godt forstå.

Syamasundara: Du sagde engang, at du somme tider føler dig syg eller har smerter på grund af dine hengivnes syndige handlinger. Kan sygdom skyldes det? Forårsaget af hvad?

Srila Prabhupada: Krishna siger:

aham tvam sarva-papebhyo
moksayisyami ma sucah
[Bg. 18.66]

"Jeg vil befri dig fra al syndig reaktion. Frygt ikke." Krishna er så kraftfuld, at Han omgående kan tage alle synder fra andre og med det samme bringe alt i orden. Men når et levende væsen spiller den rolle på Krishnas vegne, påtager han sig også ansvaret for sine hengivnes syndige aktiviteter. Derfor er det ingen let sag at være *guru.* Forstår I? Han skal tage alle giftene og absorbere dem. Somme tider er der nogle problemer, fordi han ikke er Krishna. Derfor har Caitanya Mahaprabhu forbudt: "Tag ikke mange *sisyaer,* mange disciple." Men af hensyn til prædikearbejdet må vi acceptere mange disciple for at forøge udbredelsen [af Krishna-bevidsthed], selv om vi kommer til at lide på grund af det. Den åndelige mester er nødt til at påtage sig ansvaret for alle

sine disciples syndige aktiviteter. Derfor er det risikabelt at acceptere mange disciple, medmindre man kan absorbere alle synderne.

vancha-kalpa-tarubhyas ca
krpa-sindhubhya eva ca
patitanam pavanebhyo
vaisnavebhyo namo namah

["Jeg udtrykker min dybeste respekt for alle Herrens *vaisnava*-hengivne. De er som ønsketræer, der kan opfylde alles ønsker, og de er fyldt med medfølelse for alle de faldne betingede sjæle."] Han påtager sig ansvaret for alle de faldne sjæle. Den ide er der også i Biblen. Jesus Kristus tog alle de syndige reaktioner fra folk og ofrede sit liv. Det er en åndelig mesters ansvar. Fordi Krishna er Krishna, er Han *apapa-viddha* – Han kan ikke blive angrebet af syndige reaktioner. Men et levende væsen bliver somme tider underlagt deres indflydelse, fordi han er så lille. Stor ild, lille ild. Hvis man lægger en stor ting på en lille ild, kan ilden gå ud. Men man kan lægge hvad som helst i en stor ild. Den store ild kan fortære alt.

Bob: Kristi lidelse var af samme natur?

Srila Prabhupada: Det har jeg allerede forklaret. Han tog alle folks syndige reaktioner. Derfor led han.

Bob: Aha.

Srila Prabhupada: Han sagde – det står i Biblen – at han tog alle syndige reaktioner fra folk og ofrede sit liv. Men disse kristne mennesker har gjort det til et bud, at Kristus skal lide, mens de laver alt muligt nonsens [Bob ler kort]. Hvor tåbelige de er! De har lavet en kontrakt med Jesus om, at han påtager sig alle deres syndige reaktioner, så de kan fortsætte med al deres nonsens. Det er deres religion. Kristus var så storsindet, at han tog alle deres synder og led, men det får dem ikke til at ophøre med alle deres synder. Den forståelse er de ikke kommet til. De tager det hele meget let. "Lad Herren Jesus Kristus lide, og vi kan gøre alt muligt nonsens." Er det ikke sådan?

Bob: Det er det.

Srila Prabhupada: De burde skamme sig: "Herren Jesus Kristus led for os, men vi fortsætter med de syndige ting." Han beordrede alle: "Du må ikke slå ihjel," men de fortsætter med at svælge i drab, mens de tænker: "Herren Jesus Kristus vil undskylde os og tage alle syndige reaktioner." Det er, hvad der foregår. Vi burde være meget agtpågivende: "Min åndelige mester vil lide for mine syndige handlinger, så jeg vil ikke begå den mindste syndige aktivitet." Det er disciplens pligt. Efter initiering er alle syndige reaktioner væk. Hvis man så igen begår syndige aktiviteter, kommer ens åndelige mester til at lide. En discipel bør have sympati med sin åndelige mester og tænke: "Min åndelige mester kommer til at lide for mine syndige aktiviteter." Hvis den åndelige mester rammes af en sygdom, skyldes det andres syndige aktiviteter. "Tag ikke mange disciple." Men vi gør det, fordi vi prædiker. Men det er også lige meget. Lad os lide. Vi vil stadig acceptere dem. Derfor var dit spørgsmål, om det skyldes mine tidligere misgerninger, når jeg lider? Var det ikke? Det er min misgerning – at jeg har accepteret nogle disciple, der er ukvalificerede. Det er min misgerning.

Bob: Dette sker af og til?

Srila Prabhupada: Ja. Det vil helt sikkert ske, fordi vi accepterer så mange folk. Det er disciplenes pligt at være påpasselige. "Min åndelige mester har reddet mig. Jeg bør ikke igen bringe ham i lidelse." Når den åndelige mester lider, redder Krishna ham. Krishna tænker: "Han har påtaget sig sådant et stort ansvar for at udfri en falden person." Så Krishna er der.

kaunteya pratijanihi
na me bhaktah pranasyati
[Bg. 9.31]

["Oh Kuntis søn, erklær det frimodigt, at Min hengivne aldrig går til grunde."], for den åndelige mester påtager sig risikoen på Krishnas vegne.

Bob: Din lidelse er ikke den samme slags smerte?

Srila Prabhupada: Nej, det er ikke på grund af *karma*. Lidelsen er der somme tider, så disciplene kan forstå: "Vores åndelige mester lider på grund af vores syndige aktiviteter."

Bob: Du ser ud til at have det meget godt nu.

Srila Prabhupada: Jeg har det altid godt i den forstand, at selv hvis der er lidelse, ved jeg, at Krishna beskytter mig. Men denne lidelse skyldes ikke mine syndige handlinger.

Bob: Men lad os sige, at når jeg – i den by, jeg bor i, drikker jeg kogt vand, for noget af vandet har sygdom i sig. Så hvorfor skulle jeg drikke kogt vand, hvis jeg har været god nok til ikke få en sygdom? Så skulle jeg jo kunne drikke enhver form for vand. Og hvis jeg ikke har opført mig ordentligt, bliver jeg alligevel syg.

Srila Prabhupada: Så længe du er i den materielle verden, kan du ikke lade hånt om de fysiske love. Lad os sige, at du går ud i junglen, hvor der er en tiger. Du ved, at den vil angribe dig, så hvorfor skulle du frivilligt gå derud og blive angrebet? Det er ikke sådan, at en hengiven skal løbe en fysisk risiko, så længe han har en fysisk krop. Det er ikke en udfordring af de fysiske love: "Jeg er blevet en hengiven. Jeg kan udfordre alt." Det er tåbeligt.

anasaktasya visayan
yatharham upayunjatah
nirbandhah krsna-sambandhe
yuktam vairagyam ucyate
(Bhakti-rasamrta-sindhu 1.2.255)

Den hengivne rådes til at acceptere livets nødvendigheder utilknyttet. Han vil drikke kogt vand, men hvis det ikke er til at få fat på kogt vand, betyder det så, at han ikke vil drikke vand? Hvis det ikke er til at få fat på, drikker han almindeligt vand. Vi tager Krishna-*prasada*, men når vi rejser rundt, er vi somme tider nødt til at spise på et hotel. Fordi man er hengiven, skal man så tænke: "Jeg tager ingen mad fra hotellet. Jeg sulter."? Hvis jeg sulter, bliver jeg svag og kan ikke prædike.

Bob: Betyder det, at en hengiven mister noget af sin personlige individualitet i det at…

Srila Prabhupada: Nej, han har fuld personlig individualitet til at tilfredsstille Krishna. Krishna siger: "Overgiv dig til Mig." Så han overgiver sig frivilligt. Det er ikke sådan, at han har mistet sin personlige individualitet. Han beholder sin personlige individualitet. Ligesom Arjuna – i begyndelsen afslog han at kæmpe på grund af sin personlige individualitet. Men da han accepterede Krishna som sin åndelige mester, blev han *sisya* [discipel]. Derfor sagde han ja til alt, som Krishna beordrede. Det betyder ikke, at han mistede sin personlige individualitet. Han accepterede frivilligt: "Uanset hvad Krishna siger, gør jeg det." Ligesom alle mine disciple. De har ikke mistet deres personlige individualitet, men de har overgivet deres personlige individualitet. Det er nødvendigt. Lad os f.eks. sige, at en mand ikke har sex. Det betyder ikke, at han er blevet impotent. Hvis han vil, kan han have sex tusinder af gange. Men han undgår det frivilligt. *Param drstva nivartate* [*Bg*. 9.59]: han har en højere smag. Somme tider faster vi, men det betyder ikke, at vi er syge. Vi faster frivilligt. Det betyder ikke, at jeg ikke er sulten eller ikke kan spise. Men vi faster frivilligt.

Bob: Beholder den hengivne, der overgiver sig, sin individuelle smag?

Srila Prabhupada: Ja, til fulde.

Bob: Smag for forskellige ting?

Srila Prabhupada: Hm?

Bob: Beholder han sine personlige sympatier og antipatier?

Srila Prabhupada: Ja, han beholder alt. Men han lader Krishna komme først. Lad os sige, at jeg kan lide en bestemt ting, men Krishna siger: "Nej, den kan du ikke bruge." I så fald bruger jeg den ikke. Det er for Krishnas skyld.

nirbandhah krsna-sambandhe
yuktam vairagyam ucyate
(Bhakti-rasamrta-sindhu 1.2.255)

Krishna siger konkret: "Jeg kan lide disse ting." Så vi må give Krishna det, Han kan lide, og derefter tager vi *prasada*. Krishna kan lide Radharani. Derfor forsøger alle *gopierne* at bringe Radharani sammen med Krishna. "Krishna kan godt lide denne *gopi.* Godt, lad os føre hende frem." Det er Krishna-bevidsthed – at tilfredsstille Krishnas sanser og ikke mine egne sanser. Det er *bhakti*. Det kaldes *prema*, kærlighed til Krishna. "Krishna kan lide dette. Jeg må give Ham det." (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Gaura-Nitais nye alter

Novembers gode nyhed er, at nu har Gaura-Nitai fået Deres nye alter i København, som det kan ses på billedet. Alteret ankom fra Indien i begyndelsen af oktober og blev officielt indviet til Diwali og Govardhana Puja den 26. og 27. november.

Det nye alter er opfyldelsen af et ønske gennem mange år. Nu er udskårne altre dog kostbare, både med hensyn til arbejdskraft og transport, så indtil for lidt over et år siden virkede det som en uopfyldelig drøm. Gaurahari Prabhu havde imidlertid fået et mindre alter lavet til templet i Oslo til en meget rimelig pris i Mayapur, og han mente, at han sagtens kunne arrangere et alter til København til en helt anden pris, end vi hidtil havde forestillet os. Han blev derfor sendt af sted til Mayapur i december sidste år, hvor han også fandt en snedker, der så ud til at lave meget fine ting. Da han forstod, at han var yderst fornuftig med sine priser, lod han ham med det samme udfærdige et design og satte ham i gang med arbejdet.

Alteret var fastsat til at skulle stå færdigt i løbet af fire måneder og være fremme i Danmark til indvielse på Janmastami i august. Det blev lidt forsinket, mest i forbindelse med transporten, men nu er det som sagt nået frem og er blevet stillet op. Her var vi så heldige – eller måske var det Gaura-Nitais arrangement – at en hengiven fra Tjekkiet, Bhakta Znadek, besøgte København i oktober. Da han er professionel snedker, var det naturligt at lade ham samle alteret, hvilket var heldigt, da det viste sig, at der var brug for en fagmands tilpasning, fordi alteret var lidt for højt. Loftet i alterrummet har nemlig ikke samme højde overalt, sådan som man var gået ud fra.

Bhakta Znadek bemærkede: ”Det er virkeligt et alter af høj kvalitet. Træet er massivt teaktræ, og hele alteret er så tungt, at det kommer ingen til at kunne flytte. Det kan der stå i flere hundrede år, hvis det får lov til det.”

Alteret består af tre platforme sat oven på hinanden plus den mindre forhøjning, som

Gaura-Nitai Selv står på. Over dem er der en baldakin med fem kupler, der holdes oppe af fire dobbeltsøjler. De forreste søjler hviler igen på hvert sit elefanthoved, og midt over Gaura-Nitai er der en stor påfugl. Overalt er der mange fine udskæringer og mønstre, som desværre ikke kommer til deres fulde ret på billedet her. Alteret fortjener virkeligt at blive set i levende live.

Manidhara Prabhu kommenterede, da han så alteret sat op: ”Man siger normalt, at de flotteste altre får man fra Vrindavana eller Mumbay, mens altre fra Mayapur ikke er af samme kvalitet og finesse. Det er ikke tilfældet her. Jeg er virkeligt overrasket over, hvor flot det er. Med de mange detaljerede udskæringer er det et arbejde, som ville have kostet en formue her i Vesten, og sandsynligvis kan man ikke engang finde nogen her, der kan lave et sådant træskærerarbejde nu om dage.”

Finansieringen er sket med bidrag fra mange, der hver især har givet store og endnu større bidrag. En stor tak til jer alle lyder fra templet, for uden den fælles indsats havde det nye alter ikke været muligt. Mød talrigt op og se vores alles nye alter. ॐ

Når Krishna kalder

Af Gaura Hari Dasa

Året var 1980. Det var i sommerferien. Jeg var 24 år gammel og var taget på en rejse ud i det blå sammen med en kammerat, Claus, i hans VW 'asfaltboble'. Efter en tur ned gennem Centraleuropa var vi kommet til en by ved navn Rovinj nær den italienske grænse i det daværende Jugoslavien. Det var en lille, malerisk by ved Adriaterhavet. Ved siden af byen var der en campingplads, som var lige så stor som byen selv. Det var ikke et sted efter min smag, overrendt af turister som det var, men Claus besluttede, at vi havde nået rejsens mål, så jeg havde ikke meget andet valg end at blive.

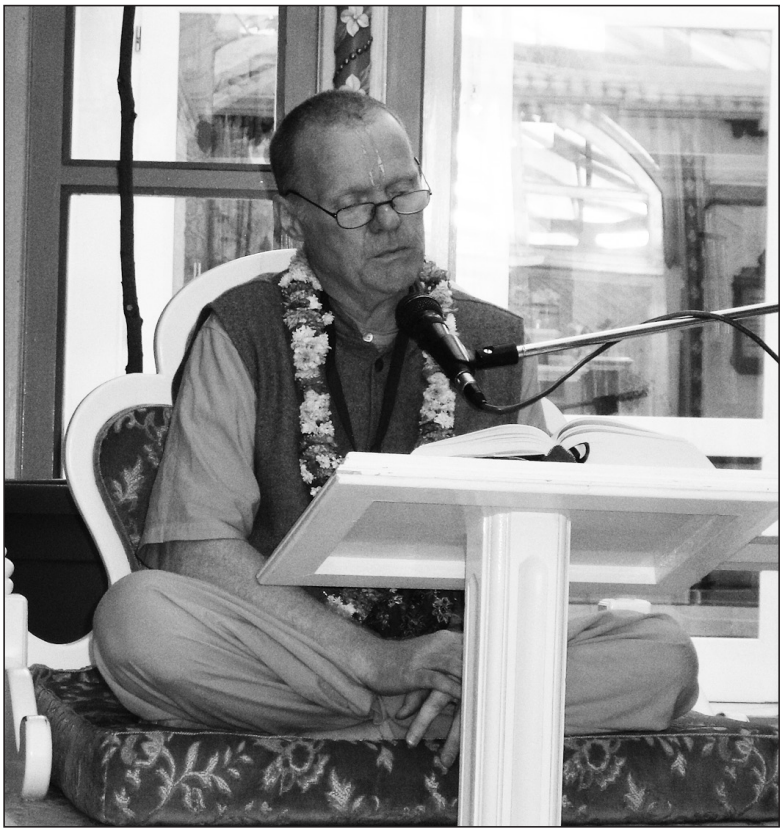

Gaura Hari Dasa

Vi benyttede os af den lette tilgang til billig vin og så videre og prøvede vores bedste på at nyde med livsnydere som os selv omkring os overalt. Det lykkedes dog ikke så godt. Piger var der nok af, men jeg har aldrig været så god til at 'score' damer, så Claus blev temmelig frustreret over at have mig på slæb. Det var også min skyld, at det ikke blev nogen vellykket ferie på trods af alle anstrengelserne og de ellers gunstige omstændigheder.

Alt i alt kom jeg til et punkt, hvor livets meningsløshed skyllede ind over mig. Hver aften gik vi på restaurant og drak os fulde, men der var ingen glæde, bare en tom følelse af at spilde tiden. Vi have et lille tomandstelt med, men jeg opgav hurtigt at sove sammen med Claus. Teltet var for lille til os begge to. Jeg lagde mig ud under åben himmel. Det generede mig ikke, eftersom det aldrig regnede, og sommernætterne var varme. En nat lå jeg der under åben himmel og kunne ikke falde i søvn. Jeg tænkte og tænkte. Det kunne ikke passe, at det her var det eneste, livet havde at byde på for mig.

Der var noget smukt i verden, mange ting som vidnede om en intelligens bag skabelsen. Nogle år tidligere, mens jeg gik på Kunsthåndværkerskolen, havde jeg fattet interesse for Rodin, den berømte franske billedhugger, og jeg havde læst en bog om ham. Han beskrev sin kunst som en

hyldest til Gud, skaberen af alt, som er smukt. Jeg var blevet grebet af hans ideer og begyndte at sprede budskabet blandt mine klassekammerater, mest piger. På et tidspunkt under en fest, hvor jeg igen var begyndt at snakke om Gud, spurgte en pige: "Du snakker hele tiden om Gud, men hvor er Han? Jeg kan ikke se Ham nogen steder." Jeg lagde hånden på hendes knæ og så hende dybt i øjnene et par sekunder: "Det her er Gud," sagde jeg. Mit svar overbeviste hende ikke, og det blev pinligt klart for mig, at jeg ikke vidste ret meget om Gud.

Denne nat under den klare stjernehimmel uden for Rovinj følte jeg mig pludseligt helt hjælpeløs og med et desperat behov for at forstå Gud. Gud var intelligent, det havde jeg allerede konkluderet. Ergo måtte Han være en bevidst person. Jeg kunne ikke se Ham, men Han måtte kunne se mig. Og Han kunne ikke være bekendt at lade mig i stikken. Han måtte hjælpe mig, hvis jeg bad Ham oprigtigt om det. Jeg kiggede op på stjernerne og fik en følelse af, at nogen sad deroppe og holdt øje, ikke bare med alting, men også med mig personligt.

"Denne nat under den klare stjernehimmel uden for Rovinj følte jeg mig pludseligt helt hjælpeløs og med et desperat behov for at forstå Gud."

Den nat blev et vendepunkt i mit liv. Fra da af blev det eneste, der virkeligt betød noget for mig, at prøve at finde ud af, hvem Gud var, og få svar på mine spørgsmål: Hvad var egentlig meningen med livet? Var jeg bare bestemt til at lide? Det kunne ikke passe, syntes jeg.

Jeg huskede, at en religionslærer i skolen havde sagt, at det er usikkert, hvor meget af Det Nye Testamente kommer fra Jesus, og hvor meget er senere tilføjelser. Men, sagde han, Fadervor er en bøn, vi med ret stor sikkerhed mener at kunne fastslå kommer fra Jesus selv. Så jeg begyndte at bede Fadervor flere gange om dagen i tiltro til, at der var en vis kraft i den bøn. Jeg gik ind på mit værelse og sagde bønnen højt for mig selv. Jeg prøvede også at meditere i lotusstilling, hvilket dog for det meste bare resulterede i, at jeg faldt i søvn. Alt imens ventede jeg spændt på et svar fra Gud.

Jeg kan vist konkludere, at der findes kraft i Fadervor, for der gik ikke så lang tid, inden der skete noget. Det første, der skete, var, at jeg mødte en pige fra Guds Børn på gaden. Hun solgte mig en bog om kærlighed og inviterede mig til at besøge sektens hus. Hun så sød ud, så jeg tog derud i håb om at møde hende igen. Til min skuffelse blev jeg i stedet taget imod af en meget selvhøjtidelig nordmand, som fortalte mig om Jesu kærlighed og sagde, at jeg bare skulle få bedt Jesus ind i mit hjerte, så ville alle mine problemer blive løst. Han tilbød at bede Jesus ind i mit hjerte, og jeg gik lidt tøvende med til det. Det foregik ved, at vi sad over for hinanden, mens vi holdt hinanden i hænderne og med lukkede øjne sagde Fadervor sammen. Jeg gik derfra med en vammel følelse og en fast beslutning om, at det skulle være mit første og sidste besøg. Så enkelt var det ikke, det vidste jeg med mig selv.

Men jeg fortsatte med at bede Fadervor, og kort tid efter mødte jeg en anden person uden for det samme indkøbscenter, hvor jeg havde mødt pigen fra Guds Børn. Jeg havde lige været hos frisøren. Jeg havde lånt mine forældres bil og satte mig ind og skulle lige til at køre, da han bankede på sideruden. Jeg åbnede døren for at finde ud af, hvad han ville. Det var en stilfærdig svensker på min egen alder, som ikke lignede nogen andre, jeg havde set. Han bar en rygsæk, og jeg kunne se, at han var glatraget under hans lille, grå strikkehue. Jeg forestillede mig, at han var en munk, som havde været ude på en lang pilgrimsrejse. Han viste mig en LP-plade med et meget mystisk maleri på omslaget. 'Oasis' stod der. Jeg forstod, at han ville sælge mig den. Jeg havde ikke selv nogen pladespiller, men da han tilbød mig, at jeg selv kunne bestemme prisen, og sagde, at de fleste gav 20-30 kr., hvilket selv

dengang var meget billigt, slog jeg til. Min bror havde en pladespiller, og jeg kunne give den til ham, tænkte jeg.

Så jeg stak ham en 20'er og regnede med, at handelen var afsluttet. Til min frustration og vrede så han mig imidlertid dybt i øjnene og spurgte, om jeg kunne give 5 kroner mere. "Sådan handler man da ikke," tænkte jeg. Samtidigt var jeg chokeret, for hvordan kunne han vide, at jeg lige netop havde 5 kroner mere i lommen, som jeg havde tænkt, jeg kunne bruge til en pakke cigaretter. Bare for ikke ødelægge stemningen gav jeg ham irriteret mine sidste 5 kroner.

Så skete der imidlertid noget, som fik mig til at glemme min vrede lige så hurtigt igen, for lige inden jeg skulle til at lukke døren og køre væk, lagde han en bog ind på passagersædet oven på LP'en og sagde, at den fik jeg med i købet. Det var som om lynet slog ned i mig. På forsiden af bogen var der et billede af en utroligt smuk person. Han havde en blålig hudfarve og stod i vand op til livet, mens han holdt forskellige symboler i sine fire hænder. Det var tydeligvis en overjordisk guddom, og han så direkte på mig med et gennemtrængende, men samtidigt medfølende blik. *Sri Isopanisad* hed bogen. "Det her er Gud," tænkte jeg, og bogen er svaret på min bøn.

Jeg skyndte mig hjem og begyndte med det samme at læse. Min forudanelse blev bekræftet. Her var svaret på alle mine spørgsmål. Bogen var en ældgammel tekst oversat fra sanskrit med forklaringer af 'A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada'. Gud findes, stod der, og vi har et evigt, meget fortroligt forhold til Ham. Alle vores lidelser skyldes, at vi har vendt os bort fra Ham. Derfor er vi kommet til denne materielle verden, som ikke er vores virkelige hjem. Her vandrer vi fra liv til liv i forskellige former for kroppe. Løsningen er at vende os til Ham og følge Hans bud. Vi må opgive vores syndige liv og overgive os til at tjene Gud, Krishna. Denne tjeneste begynder med at høre om Ham og recitere Hans hellige navne, Hare Krishna. Gennem den proces kan vi kvalificere os til igen at vende hjem, tilbage til Krishna, til vores virkelige liv i evig lyksalighed og kundskab.

"På forsiden af bogen var der et billede af en utroligt smuk person. Han havde en blålig hudfarve og stod i vand op til livet, mens han holdt forskellige symboler i sine fire hænder. Det var tydeligvis en overjordisk guddom, og han så direkte på mig med et gennemtrængende, men samtidigt medfølende blik. Sri Isopanisad hed bogen. "Det her er Gud," tænkte jeg, og bogen er svaret på min bøn."

Da jeg fik det forklaret på den måde, virkede det så rigtigt og indlysende. Så der var kun én ting at gøre. Jeg måtte finde den svenske munk eller hans venner og lære, hvordan man tjener Gud. I bogen stod der, at kun en person, som er 'dhira', uforstyrret af den materielle verdens lidelser, er kvalificeret til at blive en *guru*, en lærer, som kan formidle kundskaben om Gud. Men hvor kunne jeg finde sådan en person. Jeg kendte ikke nogen, der kom i nærheden af at være kvalificeret. Det stod mig klart nok, at bogens forfatter, Srila Prabhupada, måtte være en *dhira*, men hvordan kom jeg i kontakt med ham? Eller måske var han ikke i live mere.

Efter et par forsøg lykkedes det mig at komme i kontakt med Hare Krishna-templet, som jo var udgiver af bogen. Srila Prabhupada var ganske rigtigt gået bort, men jeg mødte mange af hans repræsentanter eller disciple, som hjalp mig på min vej mod Krishna. Det er nu lidt over 30 år siden, og jeg har aldrig fortrudt det valg, jeg traf, selv om min familie og venner blev noget chokeret. Krishna åbenbarer Sig stadig for mig på nye, interessante og ekstatiske måder hver dag. Og hver dag mærker jeg, at jeg skridt for skridt nærmer mig målet, at vende tilbage til Krishna. ॐ

Nimbarkacarya
Fremkomstdag 10. november 2011

Nimbarkacarya menes at have levet engang mellem det 11. og 13. århundrede, dvs. nogle århundreder før Herren Caitanya, og er *acarya* for en af de fire *vaisnava-sampradayaer*, Kumara-sampradayaen. Man kender ikke til så mange detaljer om hans liv, men ved, at han var fra Sydindien og født i en *brahmana*-familie og forfatter til mange bøger. Han var også en dygtig astronom.

I sin barndom kom han til Vrindavana og opholdt sig derefter her størstedelen af sit liv nær Govardhana i landsbyen Nimgaon, der netop har navn efter Nimbarkacarya. Hans navn fik han også her. Engang havde han i Nimgaon en debat med en stor jain-pandit. Denne jain havde afslået hans invitation til at spise med ham med begrundelsen, at Solen allerede var gået ned. Ved dette fik Nimbarka ved sin egen kraft Solen til igen at skinne fra nimbaet -træ, hvilket selvfølgeligt fuldstændigt overraskede jainen. Dette mirakel gav ham navnet Nimbarka. Ordet *arka* betyder sol, så hans navn angiver, at han fik Solen frem i et nimba-træ.

Nimbarkacarya

Som *sampradaya-acarya* repræsenterer Nimbarka den *vaisnava*-filosofi, der kaldes *dvaitadvaita-vada*. Ifølge hans filosofi er Gud og sjælene forskellige identiteter, men ens af kvalitet, hvilket således ligger i tråd med Herren Caitanyas *acintya-bhedabheda*-filosofi om samtidig enhed og forskellighed imellem Gud og sjælen. I Nimbarkas filosofi fremhæves tilbedelse af Radha og Krishna i Vrindavana også som den højeste form for tilbedelse, hvilket igen gør hans *sampradaya* meget lig Caitanyas *Gaudiya-sampradaya*.

Ifølge Srila Bhaktivinoda Thakura i *Navadvipa Dhama Mahatmya* blev Nimbarkacarya senere født som Keshava Kashmiri, den store *pandita*, der blev besejret af Caitanya Mahaprabhu som dreng og følgelig blev en stor hengiven af Caitanya Mahaprabhu.

Mange af de steder, hvor Radha-Krishna havde Deres lege i Vrindavana, passes nu af hengivne fra Nimbarkas *sampradaya*, som har talrige tilhængere i Mathura og Vrindavana. Sriji Mandir ved Loi Bazaar i Vrindavana er Nimbarka-*sampradayaens* hovedkvarter.

I denne måned er der også andre store dage som Gaura Kisora Dasa Babajis bortgangsdag. Se kalenderen på bagsiden for samtlige mærkedage i denne måned. ॐ

Seminar i bæredygtighed i Ungarn

Af Lalitanatha Dasa

Fra den 9. til 16. oktober sponsorerede EU en uges seminar i bæredygtighed, Pillars of Sustainability, som den ungarske ISKCON-organisation Eco Valley Foundation arrangerede på New Vraja Dhama, Hare Krishnas landbrugssamfund i den sydvestlige del af Ungarn. New Vraja Dhama er i sine smukke landlige ungarske omgivelser hjem for 130 hengivne såvel som 40 køer og okser og husede i den uge tilligemed omkring 25 deltagende hengivne fra 14 europæiske lande.

To okser demonstrerer deres kunnen for publikum.

Inspireret af den tilsyneladende afmatning, som ISKCON's landbrugssamfund og *varnasrama*-projekter har oplevet i det seneste årti, inviterede arrangørerne hengivne fra hele Europa for at skabe mere interesse for denne Srila Prabhupadas yderst vigtige mission. Håbet var også derved at være med til at øge sammenhængskraften i ISKCON og bevidstheden om ISKCON's åndelige pligt til at arbejde for en dynamisk vision om et vedisk hengivent fællesskab, der kan facilitere hele det hengivne samfund og måske resten af verden - et hus, hvor hele verden kan bo sammen.

Ugen bestod af en god blanding af foredrag, workshops, diskussioner og praktiske ekskursioner for at bese de forskellige aspekter af landbrugsfællesskabet såsom staldene, den oksedrevne teknologi, *gurukula*-skolen, markerne, gartnerierne, korn- og frugtlagrene, spildevandsanlægget, infrastrukturen, oliepresseriet, de hengivnes private boligområder og selvfølgelig templet med dets restaurant.

I løbet af ugen fik de hengivne deltagere også mulighed for træning i flere områder inden for social, økonomisk og miljømæssig bæredygtighed på landbrugssamfund med New Vraja Dhama som eksempel på et sådant samfund for at udlede og muligvis overføre disse principper mere generelt til hele Europa.

Hver dag startede med en præsentation om et af emnerne inden for bæredygtighed, eksempelvis hvad der er behov for, hvis man skal have social stabilitet, nødvendigheden af vedtægter og en klar mission, hvordan man kan styre og kontrollere økonomien i et stort selvforsynende samfund, og de praktiske aspekter ved miljømæssig og økologisk bæredygtighed og selvforsyning. Dette blev efterfulgt af workshops, hvor deltagerne sad sammen i grupper for at diskutere, hvordan man i praksis starter lignende fællesskaber efter ens egne drømme.

Ekskursionerne om eftermiddagen tog deltagerne til forskellige områder i New Vraja Dhama såsom gartnerierne, lagerrummene, markerne, køerne og okserne, fællesskabets egen vediske skole, de private beboelsesområder, det biologiske rensningsanlæg (som ikke er det mindst vigtige) osv. Deltagerne værdsatte, hvordan samfundet for 90 procents vedkommende fungerer uden elektricitet. Al opvarmning sker med træ fra fællesskabets egne skove. Måske det mindst bæredygtige element var mobiltelefonerne, som efter et mislykket forsøg på at forbyde dem for et årti siden nu er en integreret del af de hengivnes interne kommunikationssystem.

Dagens sidste del var afsat til et spil, som Radha Krishna Prabhu og andre medlemmer af Eco Valley Foundation havde lavet. Spillet var

en slags matador omkring et ISKCON-landbrugsfællesskab, hvor deltagerne kunne more sig med at tage stilling til virkelige spørgsmål og dilemmaer, som ledelser inden for ISKCON har været udsat for gennem årene.

En dag gik ekskursionen til den nærliggende landsby og det omkringliggende område. Her har yderligere 60 hengivne købt huse og er gradvist ved at have en meget positiv indflydelse i denne noget fattige del af Ungarn – faktisk så meget, at efter det sidste kommunevalg er tre ud af fem medlemmer i det lokale kommunalråd nu hengivne. Dette forårsagede en del snak om, hvordan man praktisk kan påvirke og virke gensidigt på vores omkringliggende samfund på en positiv måde.

Et udsnit af Vraja Mandala Dhamas beboelsesområder.

De seks dages seminar blev afsluttet med en tale af HH Sivarama Swami, der bemærkede, at kun ved at støtte hinanden som hengivne og som et hengivent samfund også ved for eksempel i praksis så vidt muligt at købe ting fra andre hengivne kan vi overleve og udvikle os som et Krishna-bevidst samfund.

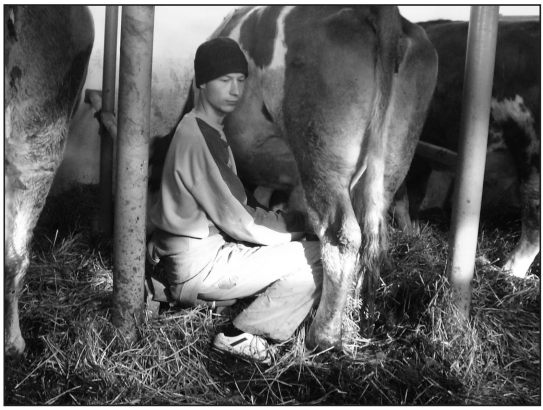

En ko malkes om aftenen.

New Vraja Dhama kort: fællesskabet blev startet i 1993 på 150 hektar bar mark. Dette er siden blevet øget til 266 hektar, hvor de hengivne har opført 53 bygninger til beboelse, stalde til dyrene, administrationsbygning, restaurant og naturligvis et storslået tempel til Deres Herskaber Sri-Sri Radha-Syamasundara. Der er blevet etableret græsningsarealer og grønsagsmarker, gravet brønde og plantet omkring 300.000 træer. Landbrugssamfundet har tiltrukket megen opmærksomhed, ikke kun fra ISKCON, men også fra det større samfund inklusive de 30.000 turister, der besøger stedet hvert år. Mange ser det et meget forbilledligt forsøg på at etablere et økologisk og socialt selvbærende samfund, der kan være en model for lignende samfund rundt omkring i verden. Med hensyn til det overståede seminar i bæredygtighed håber New Vraja Dhamas hengivne at kunne arrangere lignende seminarer og konferencer for hengivne i løbet af de kommende år. ॐ

Inspicering af en grønsagsmark.

Varnasrama og Krishna-bevidsthed

Af Lalitanatha Dasa

Det vediske samfundssystem, *varnasrama-dharma*, der inddeler menneskesamfundet i fire livsordener og fire sociale klasser, er kendt af alle, der har stiftet bekendtskab med vedisk filosofi gennem Srila Prabhupada. Sri Krishna forklarer i *Bhagavad-gita*:

"Ifølge den materielle naturs tre kvaliteter og det arbejde, der er forbundet med dem, har Jeg skabt menneskesamfundets fire inddelinger."

Varnasrama-systemet

Sri Krishna forklarer, at systemet med at inddele menneskesamfundet i *brahmana, ksatriya, vaisya* og *sudra* såvel som *brahmacari, grhastha, vanaprastha* og *sannyasa* er baseret på menneskers naturer (*guna*) og arbejde (*karma*), imens fødsel ikke skal tages i betragtning. Selv om det moderne indiske kastesystem med klassificering baseret på fødsel er en forvrænget udløber af det oprindelige *varnasrama*-system, er det rigtige *varnasrama* et ganske andet og helt igennem guddommeligt og humant system. For at skelne mellem den verdslige forvrængning og det oprindelige system kaldes sidstnævnte ofte *daiva-varnasrama*, guddommelig *varnasrama*.

Indtil dette punkt har de fleste af os ingen problemer med at forklare, hvad *varnasrama* er. Der ser dog ud til at opstå uenighed og uklarhed, når diskussionen drejer hen på, i hvor høj grad *varnasrama* er relevant i vores nuværende situation og tidsalder, hvor meget vi som *vaisnavaer* forventes at følge *varnasrama*, og hvordan et *varnasrama*-samfund eventuelt skulle kunne indføres i hele verden.

Dette oplevede jeg således, da jeg i den forløbne uge var på besøg i vores landbrugssamfund i Ungarn, hvor de hengivne arbejder på at etablere et *varnasrama*-samfund med selvforsynende landbrug og beskyttelse af køer og okser (med stor succes i øvrigt). Det gav anledning til flere diskussioner af, hvad *varnasrama* i det hele taget er. For eksempel protesterede nogle, da jeg nævnte, at der er *varnasrama* i den åndelige verden. Det blev indvendt, at *varnasrama* kun er et midlertidigt system, som er nødvendigt for at organisere samfundet i den materielle verden. En anden indvending gik på, at vi som *vaisnavaer* eller i hvert fald aspirerende *vaisnavaer* er transcendentale til *varnasrama*. *Varnasrama* er en nødvendighed i et samfund af ikke-hengivne, ligesom en solid indhegning er nødvendig for at holde sammen på dyr. Men når mennesker bliver rene eller prøver at blive rene *vaisnavaer*, er *varnasrama* irrelevant eller unødvendig. Lige så lidt behøver en *vaisnava* at holde sig inden for rammerne af en bestemt *varna* eller *asrama*.

Flere tog det også for givet, at for at få et *var-*

nasrama-samfund er det nødvendigt at oprette selvforsynende landbrugssamfund med beskyttelse af køer og okser. Det er ikke muligt at have *varnasrama* overalt under alle omstændigheder.

Jeg finder flere af disse opfattelser forkerte eller mangelfulde. Lad mig derfor prøve at opridse nogle generelle ideer omkring *varnasrama*. Det skal med det samme nævnes, at det mest er et oplæg til videre diskussion. Noget af det følgende, jeg skriver, er underbygget med citater fra Srila Prabhupada og tidligere *acaryaer*, imens de mangler på andre steder. Dette skyldes udelukkende mangel på tid til at finde alle referencerne frem. Tag det for, hvad det er – et debatoplæg blandt *vaisnavaer*.

Jeg påstår følgende omkring *varnasrama*:

Varnasrama er ikke kun eviggyldigt i den materielle verden, men er også evigt til stede i Krishnas åndelige verden, dvs. Goloka Vrindavana, Vaikuntha osv.

Det er nødvendigt for alle, der stræber efter selvrealisering og udvikling af hengiven tjeneste til Krishna, at følge *varnasrama*.

Varnasrama kan følges af alle, der er uddannet i det, til alle tider og under alle omstændigheder.

Varnasrama er grundlaget for korrekte relationer imellem os alle.

Varnasrama er Krishnas måde at organisere et samfund på. ISKCON arbejder for at etablere et *varnasrama*-samfund.

Jeg mener også, at mange misforståelser og megen usikkerhed omkring *varnasrama* skyldes, at imens alle forbinder *varnasrama* med punkt 5 (et samfund skal organiseres efter *varnasrama*), overses de fire andre punkter for det meste, selv om disse er langt mere relevante med henblik på vores åndelige udvikling og forståelsen af, hvad *varnasrama* er, end det sidste punkt.

Varnasrama i den åndelige verden

Den simpleste definition på *varnasrama-dharma* er, at det er Krishnas kultur. En sociologisk definition på kultur er en fælles levemåde blandt en gruppe individer, der deler et samlet sæt af værdier. Således taler vi om indisk kultur eller dansk kultur i betydningen af en national livsform med bestemte traditioner, adfærdsmønstre, klædedragter og relationer mennesker imellem. På samme måde har Krishna også Sin kultur, der gennemtrænger alle Hans skabelser, åndelige såvel som materielle. Denne kultur er *varnasrama-dharma*, der derfor også kaldes for *sanatana-dharma*, 'evig religion' (jf. *Bg*. 1.42).

Det er vigtigt at forstå, at det, vi finder i den materielle verden, er intet andet end en refleksion af den åndelige verdens mangfoldighed. Ligesom vi finder kultur i denne verden, er der også kultur i den åndelige verden. Spørgsmålet er da, hvilken kultur? Svaret er *varnasrama-dharma*. Forskellen mellem her og der er kun, at imens *varnasrama-dharmas* mest iøjnefaldende formål i den materielle verden er at civilisere animalske sjæle og bringe system i menneskesamfundet, er *varnasrama* i den åndelige verden kun til for Krishnas nydelse eller *rasa*.

I forståelsen af den åndelige verden er det vigtigt at kunne skelne mellem *tattva* ('ontologisk' kendsgerning) og *rasa* (personligt forhold). For eksempel er ingen ifølge *tattva* Krishnas far eller mor, for Han er far og mor til alle. Alligevel er Nanda Maharaja og Moder Yasoda, når det kommer til *rasa*, Krishnas far og mor, og Han er deres barn. Det er det personlige forhold, de føler over for hinanden. Når vi taler *tattva*, betyder *sanatana-dharma*, at vi alle er Krishnas evige tjenere. Når vi derimod taler om *rasa*, har vi hver især vores særlige natur og tilbøjelighed i forhold til Ham. Denne natur kategoriseres under *varnasrama-dharma*.

Hele den åndelige verden er intet andet end en verden af *rasa*, personlige forhold, der forøges i det uendelige på grund af de mange forskellige former for forhold, der eksisterer mellem Krishna og sjælene der. Det højeste nydelsesværdige forhold eksisterer mellem Krishna og Vrindavanas unge *gopier*, hvor *gopierne* er gift til anden side samtidigt med, at de på ulovlig vis har et hemmeligt forhold til Krishna. Ægteskab er en del af *varnasrama*, så hvis der ikke var ægteskab og dermed *varnasrama* i den åndelige verden, kunne dette højeste forhold slet ikke

forekomme.

Bemærk her, at *varnasrama* ikke kun betyder *varna* og *asrama*, men også ung eller gammel og mand eller kvinde. Således er Goloka Vrindavana et kohyrdesamfund med sjæle i alle mulige *rasaer* inklusive mænd og kvinder, unge og gamle, kohyrder (*vaisyaer*), *brahmanaer*, tjenere (*sudraer*) osv. I Dvaraka og Vaikuntha, der ligger under Goloka Vrindavana, er *ksatriya*-aspektet af *varnasrama*-kulturen mere fremherskende med Krishna eller Narayana som en konge eller prins, der tilbedes af alle.

Nogle har indvendt, at der kan ikke være *varnasrama* i den åndelige verden, for der er ingen *sannyasier*. Vi finder dog her og her, f.eks. i *Nectar of Devotion*, omtale af *sannyasier* i Vrindavana. Men den virkelige pointe er, at selv om *sannyasiens* primære kvalifikation, frihed fra tilknytning, er den mest opskattede kvalitet i den materielle verden, er utilknytning af mindre betydning i den åndelige verden, der ikke er en verden af utilknytning, men af tilknytning – til Krishna.

At *varnasrama* er den åndelige verdens kultur, er selvfølgelig relevant for dem, der gerne vil til den åndelige verden. Som det siges: "Skik følge eller land fly." Uden at kunne følge *varnasrama* vil man have svært ved at kunne finde sig til rette eller blive accepteret i den åndelige verden!

Varnasrama og selvrealisering

"*Varnasrama-dharma*-systemet bereder et menneske til at vende hjem, tilbage til Guddommen," skriver Srila Prabhupada i *Srimad-Bhagavatam* (1.19.4). Ligeledes skriver Srila Bhaktivinoda Thakura i *Bhaktyaloka* (12): "Formålet med *varnasrama-dharma* er at regulere de grove og subtile kroppe."

Som aspirerende transcendentalister forsøger vi at blive rene hengivne af Krishna. Vores *acaryaer* under ledelse af Srila Prabhupada har givet os tre metoder dertil i form af *bhagavata-dharma*, *pancaratrika-viddhi* og *varnasrama-dharma*. Da Srila Prabhupada begyndte at virke i Vesten i 1960'erne, lærte han først de hengivne at engagere sig i *bhagavata-dharma*, primært gennem *sravanam* og *kirtanam*, at høre og synge/tale om Krishna. De hengivne reciterede Hare Krishna, studerede *Bhagavad-gita* og andre bøger af Srila Prabhupada, sang og dansede på gaderne, brugte al deres tid på at tjene Krishna osv.

Ret hurtigt så Srila Prabhupada, at dette ikke var nok til at fange de hengivnes sind og sjæl. Derfor indførte han *pancaratrika-viddhi*, Deitets-tilbedelse med overholdelse af alle de reguleringer og principper, som det indebærer, inklusive renlighed, punktlighed osv.

Derimod erklærede Srila Prabhupada til at begynde med, at det ikke var muligt at indføre *varnasrama-dharma* i Kali-yuga. Senere ændrede han kurs, da han så, at *bhagavata-dharma* og *pancaratrika-viddhi* ikke var nok til at engagere hans disciples betingede naturer. Følgelig skrev og talte han mere og mere om indførelse af *varnasrama*. Nogle har derved forstået, at han refererede til landbrugssamfund og kobeskyttelse. Selv om de også er et aspekt af *varnasrama*, havde Srila Prabhupada noget andet og mere i tankerne end det. Således udtalte han på en morgenvandring i 1974:

"*Varnasrama*-universitetet skal startes med det samme. Hvor som helst vi har vores centre, skal der etableres et *varnasrama*-universitet for at oplære fire inddelinger: en klasse som *brahmanaer*, en klasse som *ksatriyaer*, en klasse som *vaisyaer* og en klasse som *sudraer*. Men alle skal ophøjes til den åndelige platform gennem åndelige aktiviteter, som vi har foreskrevet det. Der er intet problem, selv for *sudraerne*…

...overalt i alle centre skal dette system indføres, og der skal være *varnasrama* i praksis. Samtidigt skal der være dette program med hengiven tjeneste. Så vil alt gå godt." (Fra en morgenvandring i Vrindavana den 12. marts 1974).

At der er disse tre metoder (*bhagavata-dharma, pancaratrika* og *varnasrama*) angives også i *Bhagavad-gitas* 12. kapitel:

"Blot fikser dit sind på Mig, Guddommens Højeste Personlighed, og engager hele din intelligens i Mig. Således vil du uden tvivl altid

leve i Mig.

Min kære Arjuna, O du vinder af rigdomme, hvis du ikke kan fiksere dit sind på Mig uden afvigelse, følg da *bhakti-yogaens* regulerende principper, for på denne måde vil du udvikle et ønske om at nå Mig.

Hvis du ikke kan følge reglerne for *bhakti-yoga*, prøv da blot at arbejde for Mig, for ved at arbejde for Mig vil du komme til det perfekte stadie." (*Bg.* 12.8-10)

Her refererer Krishna til, at det bedste er, at man uophørligt engagerer sig fuldt ud i Hans hengivne tjeneste, specielt ved at høre og tale om Ham, huske på Ham og tjene Ham af al energi (*bhagavata-dharma*). Hvis dette ikke er muligt, anbefaler Han, at man følger *sadhana-bhakti*, den hengivne tjenestes regulerende principper, hvor man lægger sit liv i skema og disciplineret tvinger sig selv til at følge en fast hengiven rutine (*pancaratrika-viddhi*). Hvis dette ikke er muligt, anbefaler Han, at man arbejder for Ham (*varnasrama-dharma*).

> "Den primære grund for den enkelte til at følge varnasrama-dharma er således ikke, at det er ens moralske pligt over for samfundet, men at vi hver især har brug for at gøre det for at undgå at falde ned i et uciviliseret liv i lidenskab og uvidenhed."

I de to første processer tages der intet hensyn til ens materielle ønsker eller natur. Men hvis man ikke er i stand til at handle på den platform, er *varnasrama-dharma* den tredje mulighed, som er Krishnas anbefalede måde, hvorpå man kan handle på de materielle tilknytninger, man ikke kan opgive. Ved at opfylde sine materielle ønsker på Krishnas måde vil ens aktiviteter stadig være forbundet med Ham og Hans hengivne tjeneste.

Et eksempel er, at man kan have et ønske om at omgås med det modsatte køn og ikke være i stand til at opgive dette ønske. Det er ens eget ønske og ikke Krishnas. Krishnas anbefalede måde at opfylde dette ønske på er at gøre det inden for rammerne af *varnasrama-dharma*, hvilket betyder, at man indgår i et helligt ægteskab. Hvis man på samme måde er knyttet til at handle eller arbejde på en bestemt måde eller ikke kan opretholde sin eksistens på anden måde, f.eks. som bonde (*vaisya*) eller musiker (*sudra*), anbefaler Krishna, at man lever som *vaisya* eller *sudra* og overholder de principper, der gælder for disse livsordener.

Varnasrama er altså Krishnas system, gennem hvilket vi kan forholde os til vores materielle ønsker og tilknytninger på en måde, så de ikke trækker os ned, men stadigt er forbundet med Ham. *Varnasrama-dharma* er også forskellen på det civiliserede og uciviliserede liv. Ifølge Srila Prabhupada:

"Begyndelsen på virkelig menneskelig civilisation er overholdelsen af institutionen med de fire *varnaer* og fire *asramaer*. Det er begyndelsen på civiliseret liv. Ellers er det ikke civiliseret liv. Det er et primitivt, uciviliseret liv, hvor der ingen *varnasrama* er." (Fra en forelæsning den 15. februar 1971 i Gorakhpur)

Den primære grund for den enkelte til at følge *varnasrama-dharma* er således ikke, at det er ens moralske pligt over for samfundet, men at vi hver især har brug for at gøre det for at undgå at falde ned i et uciviliseret liv i lidenskab og uvidenhed. Ved at følge *varnasrama-dharma* kan man holde sig i godhedens kvalitet.

Varnasrama er grundlaget for korrekte relationer mellem alle

For at kunne fungere som et individ i forhold til andre er det nødvendigt at kunne relatere korrekt til alle. Forskellen mellem en novice i hengiven tjeneste (*kanistha-adhikara*) og den videregående *vaisnava* (*madhyama-adhikara*) er netop forståelsen af, hvordan man relaterer

til forskellige personer. Her er *varnasrama* igen relevant, for *varnasrama* indebærer ikke blot forståelse af sin egen materielle natur, og hvordan man beskæftiger sig i overensstemmelse dermed, men også hvordan man relaterer til alle andre.

Manu-samhita beskriver således et tankeeksperiment. To personer mødes på en smal sti, hvor den ene er nødt til at træde til side for at lade den anden komme forbi. Spørgsmålet er, hvem der skal vige for hvem. Alle skal selvfølgelig vige for en konge, men kongen skal vige for en *brahmana*. *Sudraen* skal vige for alle, men hvis en *sudra* bærer en tung byrde, skal selv kongen vige for ham. Den unge skal vige for den ældre, hvis de tilhører samme *varna*, kvinder skal altid respekteres osv.

Således er træning i *varnasrama* også blandt *vaisnavaer* afgørende for gode forhold og for at undgå forseelser over for hengivne såvel som ikke-hengivne. Som Srila Prabhupada sagde det: "En *vaisnava* er en perfekt gentleman." *Varnasrama* er en uddannelse i at blive sådanne perfekte gentlemen eller dannede mennesker.

Varnasrama er den bedste måde at organisere et samfund

Siden *varnasrama-dharma* er Krishnas måde at organisere et samfund på, er det også både den bedste og eneste måde at organisere et samfund stabilt på med materiel og åndelig velstand og fremgang for alle. I tidligere tider var *varnasrama-dharma* normen for alle civiliserede samfund på Jorden, men med Kali-yugas fremmarch er det hævdvundne *varnasrama*-samfund smuldret, og over hele verden råder der et kaos, som vore moderne politikere ingen anelse har om, hvad de skal stille op med.

Hvis der er en løsning, indebærer det indførelsen af et *varnasrama*-samfund igen. Spørgsmålet er, om det er muligt. Srila Prabhupada talte somme tider om, at ISKCON skal arbejde for at ændre hele verdenssamfundet til et *varnasrama*-samfund. Til andre tider afviste han, at det ville være muligt at indføre *varnasrama* igen på globalt plan. Hvorvidt dette kan lade sig gøre eller ej, skal derfor ikke diskuteres nærmere her. Egentligt er det også underordnet. Selv om resten af verden ikke vender sig til *varnasrama*, er *varnasrama* fortsat lige så relevant for alle, der vil være Krishna-bevidste. Selv hvis resten af verden ikke er civiliseret, er det stadigvæk vigtigt for os i vores åndelige udvikling og Krishna-bevidsthed at være det. Selv om ingen andre følger *varnasrama*, betyder det ikke, at vi kan undlade at gøre det, hvis vores materielle tilknytninger ikke skal trække os ned og bremse os i vores udvikling af Krishna-bevidsthed.

Her er det vigtigt at forstå, at *varnasrama-dharma* kan praktiseres af hvem som helst overalt. Det er forkert, at vi kun kan følge *varnasrama*, hvis hele verden er et *varnasrama*-samfund, eller at *varnasrama* kun kan etableres, hvis vi får startet selvforsynende landbrugssamfund med køer og okser. Det er muligt at opføre sig civiliseret overalt, uanset om andre gør det eller ej.

En sidste kommentar til den udbredte opfattelse af, at vi som *vaisnavaer* er hævet over eller transcendentale til *varnasrama*. Her refereres der ofte til, at Sri Caitanya Mahaprabhu i Sin diskussion med Ramananda Raya afviste *varnasrama-dharma* som en ydre ting. Og jo, det er fuldstændigt sandt, at overholdelse af *varnasrama-dharma* i den forstand er en ydre ting, der ikke i sig selv kan give én livets højeste mål, kærlighed til Krishna. Men det er lige så sandt, at Sri Caitanya Mahaprabhu Selv fulgte *varnasrama-dharma* strengt til punkt og prikke, selv om det ifølge Ham er en ydre ting. At noget er en ydre ting betyder ikke, at vi er hævet over at skulle følge den. For eksempel er det en ydre ting at tage dagligt bad og holde rent omkring sig. Det alene gør os ikke Krishna-bevidste. Men kan vi blive Krishna-bevidste, hvis vi ikke gør det? På samme måde er spørgsmålet, om vi kan blive Krishna-bevidste uden at lære at følge *varnasrama-dharma*. Svaret må være nej. ॐ

Fredskonference i London

Stort initiativ fra den muslimske verden for at fjerne terrorisme og ekstremisme fra Islam

Af Kamsahanta Dasa

Den 24. september var Lalitanatha Prabhu og jeg selv på en tur til London for at deltage i en storstilet fredskonference, som var arrangeret af den moderate muslimske verdensbevægelse Minhaj ul Quran. Vi skulle repræsentere ISKCON/hinduismen i en meget veltilrettelagt konference, hvis formål var at vise og deklarere, at hovedparten af den muslimske verden tager afstand fra terrorisme og ekstremisme i Islams navn. Konferencen fandt sted i Wembley Arena med plads til ca. 12.000 mennesker. Vi fik alt betalt – rejse, hotel og måltider, og det var en meget professionelt arrangeret rejse. Her kan vi lære en hel del J.

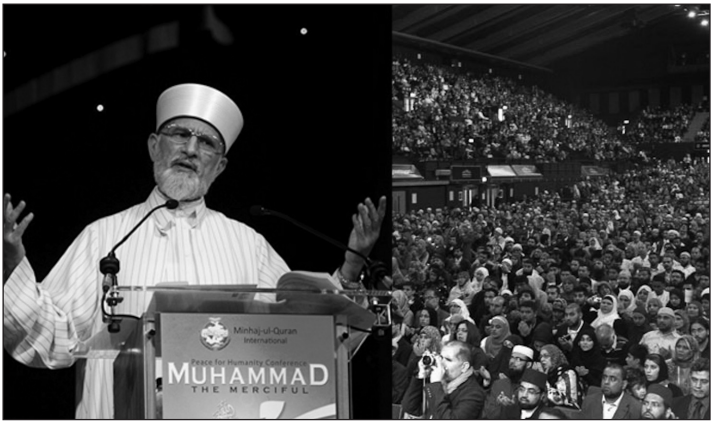

Tahir-ul-Qdri taler til 11.000 mennesker i Wembley Arena.

Selve konferencen fandt sted om lørdagen med masser af taler af forskellige dignitarer. Store kanoner fra både det muslimske og kristne samfund samt også fra det verdslige, bl.a. med den danske ambassadør i London og byens viceborgmester. Der var også videopræsentationer fra den anglikanske ærkebiskop, FN's generalsekretær og de to engelske førstemænd David Cameron og Nick Clegg. På scenen foran 11.000 tilhørere afsluttedes konferencen med, at de mange repræsentanter fra politisk og religiøst hold holdt hinanden i hænderne og sang en fredssang, og bedst af alt var det, at Lalitanatha kunne chante *maha-mantraet* over lydanlægget foran ikke bare 11.000 tilhørere, men også, at det blev transmitteret over hele verden gennem TV. Lalitanatha og jeg var begge på scenen som VIP'er, han i dets virkelige betydning, og jeg som very insignificant particle, og Lalitanatha sad på første række lige mellem Minhaj ul Qurans verdensleder, Dr. Muhammad Tahir-ul-Qadri, og Londons viceborgmester samt den danske ambassadør.

På tilbagerejsen besøgte den danske delegation bestående af Minhaj ul Quran DK, tre kristne repræsentanter og Lalitanatha og jeg deres verdensleder Dr. Muhammad Tahir-ul-Qadri, hvor vi fik audiens. Det var en stor ære for muslimerne at møde ham og en skøn oplevelse for os. Overalt, hvor vi kom i den weekend, blev vi mødt med stor respekt og venlighed. Deres professionalitet, venlighed og den familiære ånd, de indbyrdes havde, var meget inspirerende og noget, vi som samfund kan lære af.

Besøg venligst følgende link for at underskrive erklæringen samt for at se videoklip: http://www.londondeclaration.com/sign-the-declaration/#

http://www.facebook.com/TheLondonDeclaration

Bemærk, at Lalitanatha kan ses i det fine selskab på første parket J. ॐ

Læserne skriver

Af Dandaniti Devi Dasi

I sidste nummer af *Nyt fra Hare Krishna* glemte vi at give et nyt emne til alle vores læsere at skrive om. Heldigvis er der mange hengivne, der af sig selv skriver om deres oplevelser og realisationer, såsom Jacobs artikel i sidste nummer om *kirtana-melaen* i Tyskland, Ananta Sris beretning i forrige nummer om hans gensyn med hans åndelige mester i England og Gaura Haris fortælling i dette nummer om, hvordan han i første omgang blev tiltrukket til Krishna-bevidsthed.

Jeg ved, at for mange af jer læsere er disse personlige beretninger noget af det mest populære læsestof. Dette er en af grundene til, at jeg i sin tid begyndte at give specifikke emner at skrive om. Tanken var at sætte turbo på udvekslingen af erfaringer og Krishna-*katha* blandt de hengivne. Så hvis du er en af dem, der holder af at læse andres personlige oplevelser, vil andre sandsynligvis også sætte pris på at høre din historie.

Næste måneds tema: Hvad tiltrak dig til Krishna-bevidsthed?

Inspireret af Gaura Haris artikel om, hvordan han kom til Krishna-bevidsthed, vil jeg hermed opfordre DIG til at skrive et par ord om, hvad der i starten inspirerede dig til at engagere dig i Krishna-bevidsthed. Var det som i Sacinandana Swamis tilfælde *halavaen*, der fik dig til at komme igen og igen? Var det kvindernes smukke *sarier*, ligesom det var det for Bhakti Vaibhava Swami, da han første gang besøgte templet? Eller var det de hengivnes ekstatiske dans på *harinama*, en munk, du mødte på gaden, eller duften af røgelse i templet?

Skriv kort eller langt, skriv for Krishna og send gerne billeder med! Deadline for indlæg den 15. november. ॐ

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Mystikkens verden i Bella-centret

Hvert efterår bliver der afholdt en stor 'spirituel' messe, Mystikkens verden, i København i KB-hallen. Vi har ingen direkte Hare Krishna-stand, men vi er to grupper af hengivne, der har deres egne private stande med bl.a. Krishna-bevidst litteratur og andre ting. Flere hengivne plejer at besøge messen for at suge lidt New Age-stemning til sig, så derfor skal det lige bemærkes, at da KB-hallen jo er brændt, er messen blevet flyttet til Bella-centret, hvor den foregår i dagene 4. – 6. november. ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Den dag Radha klædte sig ud som kohyrdedreng

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Da Krishna blev seks år gammel, fik Han og Hans broder Balarama første gang lov til at passe køerne i Vrindavana og tage dem med ud og græsse i skoven. Før det havde Krishna og Balarama kun taget Sig af kalvene, men nu mente Deres fader, Nanda Maharaja, at De var gamle nok til at tage sig af køerne.

Før Nanda Maharaja sendte Krishna og Balarama af sted med køerne, holdt han en lykkevarslende ceremoni, hvor han inviterede alle Vrindavanas mænd og drenge.

Da Radharani og hendes veninder hørte om denne fest hos Nanda Maharaja, ønskede de at være med, og derfor klædte de sig ud som kohyrdedrenge. De tog *dhotier* på, og med fløjter og kohyrdestave i hænderne tog *gopierne* hen for at overvære ceremonien. Krishna, Balarama og de andre kohyrdedrenge på samme alder som dem blev velsignet af præsterne og fik dernæst lov til at drage af sted med køerne for første gang.

Her er et billede af Radharani og Hendes kohyrdeveninder forklædte som kohyrdedrenge fra Radha-Madhavas tempel i Mayapur. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Før du går i køkkenet...

For nogen tid siden blev jeg bedt om at sammenfatte nogle retningslinier for, hvordan man begår sig i templets køkken i Vanløse. Eftersom de grundlæggende regler for god køkkenskik gælder for alle, der ønsker at tilberede *prasadam* til Krishna, hvad enten det er i templet eller i ens eget hjem, vil jeg hermed dele disse med *Nyt fra Hare Krishnas* læsere.

Det grundlæggende princip er, at Krishnas køkken er til for at glæde Krishna. Læs evt. *Bhagavad-gita* kapitel 9, vers 26-27: "Alt det, du gør, alt det, du spiser, og alt det, du ofrer og giver bort, såvel som den selvtugt, du måtte udføre, skal udføres som en ofring til Mig," og "Såfremt en person ofrer et blad, en blomst, frugt eller vand til Mig med kærlighed og hengivenhed, vil Jeg tage imod det."

Det siges, at køkkenet er en ekstension af alteret, og at der derfor skal være den samme grad af orden, renlighed og hengivenhed i køkkenet som på alteret. Det siges også, at køkkenet er Srimati Radharanis domæne. Ingen af os kan tjene Krishna direkte. Når vi tjener i køkkenet, assisterer vi Srimati Radharanis assistenter, de åndelige mestre. Vores opgave er at assistere Srimati Radharanis assistenter i at tilberede dejlige retter til Krishna og holde køkkenet rent og pænt.

Krishnas køkken er til for Krishnas glæde. Brug det efter Hans anvisninger, og du vil selv blive glad!

Vær ren, når du går i køkkenet. Man går ikke i køkkenet efter stort toiletbesøg uden at have taget bad. Vask hænder, før du begynder i køkkenet.

Langt hår skal være bundet eller tildækket.

Påklædning: rent tøj, dvs. tøj, som man ikke har sovet i eller været på stort toilet i. Tøj i godhedens kvalitet såsom *sari* og *dhoti* er at foretrække. Undgå nylon og lignende kunststoffer af hensyn til brandfare.

Man spiser og drikker ikke i køkkenet. Efter at have spist eller drukket vasker man hænder og mund, før man træder ind i køkkenet igen.

Normalt bruger man ikke sko i Krishnas køkken, men hvis man gør det, skal disse sko kun bruges i køkkenet og ikke andre steder og slet ikke udendørs!

Man smager ikke på maden, før den er ofret til Krishna. Altså ingen tilsmagning af maden. Man lugter heller ikke til maden med henblik på sin egen nydelse, men det er i orden at lugte, om noget er færdigt (f.eks. *halava* eller stegte krydderier).

Hvis man taber en madvare på gulvet, og den kan vaskes (f.eks. en rå grønsag), kan den bruges i madlavningen, ellers ikke. Madvarer, der har rørt ved nogens fødder, kan ikke ofres til Krishna.

Oprydning og rengøring er en del af madlavningen. Hjælp med at holde orden i køkkenet. Vask med det samme de redskaber, du bruger under madlavningen, og sæt tingene tilbage på plads efter brug. Efterlad køkkenet mindst lige så rent, som da du kom.

Tal kun om det, der er nødvendigt for tilberedning af *prasadam*, eller kun om Herren Krishna. Det er tilladt at lytte til *bhajana* eller foredrag om Krishna. Hold det på et volumen, der er behageligt for alle i køkkenet. Prøv at undgå unødvendig støj.

Gå forsigtigt, da gulvet kan være glat. Tør op med det samme, hvis du spilder noget på gulvet. Strø evt. med salt, hvis der er særligt fedtede steder.

Brand og førstehjælp:

Find ud af, hvor førstehjælpskassen og brandtæppet er. I tilfælde af ild i en gryde stoppes branden ved at lægge et låg på eller brandtæppe over. Pulverslukkere må ALDRIG bruges mod mennesker.

Husk at lukke for gassen, før du forlader køkkenet. ॐ

Økonomisk nedsmeltning?

Af Lalitanatha Dasa

Står Vesten midt i en økonomisk nedsmeltning? Det er spørgsmålet i skrivende stund, hvor Europas ledere forsøger at afbøde reaktionerne på den græske bankerot, sandsynligvis forgæves. Hvad vil der ske, er det noget, vi skal forholde os til, og i så fald hvordan?

En redaktionel kommentar er, at det er svært at forudse fremtiden. Alligevel har nogle af os i årevis ment, at det kun er et spørgsmål om tid, før det nuværende økonomiske system bryder sammen i et eller andet omfang. Får vi ret i det? Er det ved at ske nu?

Hvad vil det betyde, hvis det værst tænkelige sker, og samfundet kastes ud i en omfattende depression med arbejdsløshed, fattigdom osv.? Måske bliver det slemt, måske vil det være meget bedre end nu, måske bliver det en blanding af begge dele. I princippet behøver ingen at komme til at mangle noget med hensyn til grundlæggende livsnødvendigheder som mad. Materielle kriser er også en anledning til at blive mere åndeligt bevidst. Set på den måde er det ikke dårligt, når der sker materielle kriser.

Det er vigtigt at huske, at krisen vil ikke være en mangel på mad og ressourcer, for der er mad overalt, og alle kan selv dyrke en stor del af deres mad, hvis de vil. Hvis alle reagerer på krisen ved at holde sammen med dem, som de har omkring sig i familien, landsbyen og lokalkvarteret, vil det vise sig, at der ingen problemer er. I virkeligheden vil man få det meget rarere end nu. Under Anden Verdenskrig var problemet ikke, at man manglede noget, for mennesker holdt sammen og hjalp hinanden. Problemet var, at der var krig. Hvis mennesker på samme måde holder sammen og hjælper hinanden nu, kommer ingen til at mangle noget.

De virkelige problemer vil opstå, når vi begynder at plyndre fra hinanden, lave oprør og borgerkrig i gaderne osv. Det kan også meget vel ske, men her er det vigtigt at forstå, at det ikke er et ressourceproblem, men et menneskeligt problem.

Som hengivne gælder det som altid også om at holde sammen. Hvis en økonomisk krise kan få os til at gøre det i højere grad, er det kun godt. Samtidigt kan mange mennesker blive mere åbne over for andet end det materialistiske, så det kan i høj grad være en mulighed for os at række ud og give medmennesker en hjælpende hånd til åndelig forståelse. Er vi parate til det?

Under alle omstændigheder sker alt ved Krishnas arrangement. Alle situationer er blot endnu en god mulighed for at tjene Ham og øge sin bevidsthed om Ham. For Krishnas hengivne findes der ingen kriser i den materielle verden, blot muligheder for mere tjeneste. ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

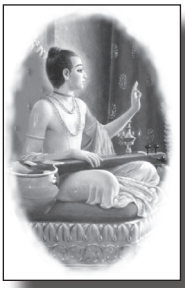

Kongen og skomageren

En skomager så dagligt kongen komme forbi sin butik. Han bemærkede, at hver dag stod der en tjener med en håndfuld vindruer, som han kastede ind i kongens åbne mund. Skomageren tænkte, at mens han selv måtte slide for sit beskedne udkomme, levede kongen et liv i luksus og behøvede ikke engang selv løfte hånden for at spise.

En dag fik skomageren mulighed for at møde kongen og udtrykte sin utilfredshed. Kongen smilede og sagde: "Vil du gerne være konge for en dag?" Skomageren nikkede, og kongen svarede: "Den eneste betingelse er, at du skal gøre alt det, som jeg gør." Det gik skomageren med til.

Den næste blev skomageren, der skulle være konge, vækket af hoffets tjenere klokken tre om morgenen. "Det er tid til din daglige *sadhana*, konge," sagde de til ham. Efter to timers åndelig praksis sagde skomageren, at nu ville han gerne have noget at spise.

"Det er der ikke tid til, konge," svarede tjenerne. "Hele hoffet står og vil gerne tale med dig." Det gik der en time med.

"Nu vil jeg gerne have noget at spise," sagde skomageren.

"Det kan ikke lade sig gøre," svarede tjenerne. "Du har et møde med dine ministre."

Efter to timer sagde skomageren: "Nu må jeg da kunne få noget at spise."

"Nej," svarede tjenerne. "Du skal møde i parlamentet om en halv time. Men på vejen dertil får du dog noget at spise."

Skomageren gav sig af sted til parlamentet. På vejen dertil kom han forbi sin egen skomagerbutik, hvor tjeneren stod klar med en håndfuld vindruer. Da han kom forbi, standsede han op, og tjeneren kastede druerne ind i hans åbne mund, hvorefter skomageren måtte haste videre.

Således forstod skomageren, at den eneste måde, kongen kunne få noget at spise på, var ved at have en tjener kaste nogle vindruer ind i hans mund. Skomageren vendte tilbage til sin skomagerbutik og lod igen kongen være konge. (Fortalt af Radha Krishna Prabhu) ॐ

November 2011

Onsdag	**2.11**	**Gopastami, Gosthastami**
		Sri Gadadhara Dasa Goswamis bortgang
		Sri Dhananjaya Panditas bortgang
		Sri Srinivasa Acaryas bortgang
Torsdag	**3.11**	**Jagaddhatri Puja**
Søndag	**6.11**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Utthana Ekadasi***)**
		Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang
		Første dag i Bhisma Pancaka
Mandag	**7.11**	**Bryd fasten imellem 7:27–10:24**
Onsdag	**9.11**	**Sri Bhugarbha Goswamis bortgang**
		Sri Kasisvara Panditas bortgang
		Sidste dag i Caturmasya
Torsdag	**10.11**	**Sri Krishna Rasayatra**
		Tulasi-Saligrama Vivaha (marriage)
		Sri Nimbarkacaryas fremkomst
		Sidste dag i Bhisma Pancaka
Fredag	**11.11**	**Katyayani-vrata begynder**
Mandag	**21.11**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Utpanna Ekadasi***)**
		Sri Narahari Sarakara Thakuras bortgang
Tirsdag	**22.11**	**Bryd fasten imellem 7:57–10:36**
		Sri Kaliya Krishnadasas bortgang
Onsdag	**23.11**	**Sri Saranga Thakuras bortgang**
Onsdag	**30.11**	**Odana sasthi**
Mandag	**5.12**	**Srimad Bhagavad-gitas fremkomst**
Tirsdag	**6.12**	**Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Moksada Ekadasi*)**
Onsdag	**7.12**	**Bryd fasten imellem 8:22–9:33**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk